

ایران

- **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیر مسئول:** محمد حسن روزی طلب
- **سردبیر:** حسام الدین برومند
- **معاون فنی:** محمدملعی اکبری
- **دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور (اقتصادی)
- مصطفی وثوق کیا (فرهنگی)

- **زیرین رستمی** وند(اجتماعی) • بنفشه غلامی (جهان)
- **لیدا فخری** (اندیشه) • **محمدرضا عزیزی** (گزارش)
- **زهره کشوری** (زیست‌بوم) • **فرناز قلعه‌دار** (حوادث)
- **مهدی کلهرزاد** (اجرائی)
- **حجت حکیمی** (صفحه‌آرایی)
- **محسن جانی پور** (ویراستاری)
- **ابوالفضل نسایی** (عکس)

- **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پیامک:** ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **صندوق پستی:** ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰
- **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دازنده گواهینامه اینزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷۰(۰۲۱)
- **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

ماه فراماند از جمال محمد سرو نباشد به اعتدال محمد قدر فلک را کمال و منزلتی نیست در نظر قدر با کمال محمد

سعدی

حضرت محمد (ص): پراج‌ترین مردم کسی است که آنچه را به او مربوط نیست رها کند.

نهیج الفصاحه ص ۶۸ ح ۲۵۵

نگاره

عدالت غربی

طرح: حمید صوفی

فضای مجازی

جشن‌های میلاد پیامبر(ص) در سئندج

محمد صدارت، روحانی جهادی نوشت: رسیدم خونه دیدم تلویزیون داره با پخش زنده از کردستان شادی مردم در میهمانی امت احمد را نشون میده در حالی که یک ساله گوموله‌ها تلاش می‌کنن به دروغ مردم رو عزادار نشون بدن. اهالی رسانه باید خیلی زودتر از این زندگی عادی و روزان مردم غمخوار اون دیار رو به تصویر می‌کشیدن.

میهمانان «بهار» در روزهای آغازین پاییز

عبدالحکیم بهار مروج کتابخوانی، مجموعه عکس‌هایی از کتابخانه «بهار» روستای همین چاپبهار منتشر کرده و از حضور میهمانان شناخته شده در این کتابخانه نوشته است: «در حالی که بچه‌ها خود را آماده می‌کردند تا بار دیگر به آغوش مدرسه بازگردند در کتابخانه خود میزبان ستاره اسکندری هنرمند سینما، تئاتر و تلویزیون، خانم برهانی از فعالان اجتماعی و عضو شورای کتاب کودک که همراه محمد دین دشتی کارگردان و هنرمند حیطه سینمای استان و سازنده سریال بلوچی «شاهی و شعیب» شدند. در این دیدار صمیمانه، خانم اسکندری با لباس بلوچی خود را به جمع بچه‌های کتابخوان زمین رسانده بود.» او در ادامه نوشته است: «اول مهر نویسنده مجموعه «تاریخ مستطاب کلاه، تاریخ مستطاب سیبیل، تاریخ مستطاب کفش» از زار، مرگامرگی، خانچون‌ها، قهر در عقرب، و... خود را به دوستانش فاطمه و حدیث و معصومه و زهرا و بنسرا و ماهکان و سجاد و اندیشه و گل جان و خیلی‌های دیگر رساند و دو روز در کتابخانه زمین و کنار ساحل برایشان کتاب معرفی کرد و قصه‌ها گفت...» در بخش پایانی این یادداشت آمده است: «چهارشنبه پنجم مهر باز هم بچه‌های کتابخانه زمین میهمان داشتند. این بار «افسانه حق شعرا»، از فعالان حوزه فرهنگ و ادب هنر و از دوستاناران کودک به دیدن آنها آمده بود. خانم حق شعرا که دومین سفر خود را در جمع کودکان و نوجوانان تجربه می‌کرد لحظات بسیار زیبایی را برای بچه‌های کتابخوان و فرهنگ دوست این روستا فراهم کرد و در شادی آنها شریک شد.»

خبر پردیس احمدیه از فیلم تازه سعید سهیلی

پردیس احمدیه اولین تصویر از تازه‌ترین ساخته سعید سهیلی را به اشتراک گذاشته و از پایان فیلمبرداری این اثر که فیلمی کم‌دی عاشقانه است خبر داده. طبق اطلاعات ارائه شده در این پست، ساعد سهیلی و پردیس احمدیه زوج اصلی «پول و پارتی» شانزدهمین ساخته سعید سهیلی هستند. «پول و پارتی» نخستین تجربه تهیه‌کنندگی سینما مهراد در عرصه سینماست که پیش از این در فیلم‌ها و سریال‌های پرخطاطی چون «پدر»، «آقازاده»، «شادروان»، «ژن شوک» و... به عنوان بازیگر حضور داشته است.

نقل قول

جلوه‌های ویژه فیلم «دوئل» از «نجات سرباز رایان» جلوتر است

به جرأت می‌توانم بگویم که در زمینه جلوه‌های ویژه میدانی از آنها بهتر هستیم، من بارها گفته‌ام که اگر فیلم سینمایی «نجات سرباز رایان» را کنار «دوئل» قرار دهید و جلوه‌های ویژه را از آن حذف کنید، متوجه تفاوت‌ها می‌شوید.

شما می‌دانید که «دوئل» اصلاً جلوه‌های ویژه تصویری نداشت و هرآنچه در این فیلم می‌بینید، جلوه‌های ویژه میدانی است، حتی هواپیماها هم به‌صورت واقعی سر صحنه حاضر شدند و به‌اندازه یک پلان هم جلوه‌های ویژه بصری نداشتیم، اما ۸۰ درصد فیلم «نجات سرباز رایان» دربرگیرنده جلوه‌های ویژه بصری است، وقتی «دوئل» در کشورهای خارجی به نمایش درآمد، خارجی‌ها درباره تفاوت این فیلم با «نجات سرباز رایان» گفته بودند که «فرق این دو اثر سینمایی با یکدیگر مثل تفاوت گل طبیعی و مصنوعی است.»، جلوه‌های ویژه بصری هرگز جذابیت‌های جلوه‌های ویژه میدانی را ندارد.

محسن روزبهانی
طراح جلوه‌های ویژه

از صحبت‌های این هنرمند با تسنیم

کلاکت

ترحم و تأسف

محمد احسان
مفیدی کیا منتقد

مستندسازی که در «سینمای مستقیم» اثری تولید می‌کند، عموماً کارش را رویارویی مستقیم با یک موقعیت واقعی مشخص بنا می‌گذارد و کمتر به گفتار متن یا موسیقی توجه دارد، اما این رویه در دهه ۷۰ میلادی در قرن گذشته کمی تغییر کرد. مستندسازها در این دوره رو به ترکیبی از سینمای مستقیم و افزودن آرشيو توجه بیشتر به موسیقی و گفتار متن کردند. این

گرایش نو با مستند «در سال شوک» ساخته دانتونیو در سال ۱۹۶۹ آغاز شد و «هارلان کانتی، ایالات متحده آمریکا» که کوپل درباره معدنچیان اعصاب‌کننده در ایالت کنتاکی ساخت، یکی از فیلم‌های شاخص این دوره بود. بویژه در مورد فیلم کوپل، استفاده از آرشيو و موسیقی محلی، همچنین افزودن اطلاعات متنی به مستند، کاری انجام داد که کسانی مثل ریچارد لیکاک عملاً آن را داوری و تأثیرگذاری بر فرایند انتقال مفهوم می‌دانستند و از آن دوری می‌کردند.

در واقع «مستند ترکیبی» با ترکیب مواد خام به شیوه سینمای مستقیم و فیلم‌های آرشيو، نیز با افزودن کلمات و چمالاتی که داده افزوده به مخاطب می‌دهند همراه با چاشنی موسیقی معنادار و مرتبط، یک هارمونی تأثیرگذار و جهت‌دار فراهم می‌کرد که بویژه در موضوعات سیاسی و انتقادی کارگرد ویژه‌ای داشت. مارسل افولس آلمانی - فرانسوی یکی از سبب‌های شاخص در ندیای مستند است که به خوبی از این سبک بهره برد، فیلم «تأسف و ترجم» او که یک مستند چهار ساعته درباره دوران اشغال فرانسه توسط نازی‌ها بود، به خوبی نشان داد که گونه ترکیبی در آثار مستند چطور می‌تواند از عهده مسائل پژوهشی-سیاسی برآید. افولس با این فیلم، بر خلاف آنچه دیگران می‌پنداشتند یا در مقابل تصویر افسانه‌ای و قهرمانانه که فرانسوی‌ها از خود نشان داده بودند، یک وجه دیگر از واقعیت جنگ را در قاب مستند به تصویر کشید که در آن فرانسوی‌ها بی‌توجه به جنایت نازی‌ها با آنها همکاری می‌کردند و این چیزی نبود که دیدن و شنیدنش خوشایند آنان باشد. نتیجه چنان تأثیرگذار بود که بعدها ارجاعاتی به این مستند در دیگر آثار هنری کارگردان‌های شاخص سینمای مستند و داستانی داده شد، از جمله وودی آلن در آتی‌هال، تک مضراب‌هایی در اشاره به «تأسف و ترجم» آکادمی اسکار و جایزه ویژه فدراسیون منتقدان در جشنواره کن شد. وجه متمیزه آثار افولس مصاحبه‌های اوست. همان «کله‌های سخنگو» که بیشتر مستندسازان از آن فراری بودند، اما او چنان از این مؤلفه بهره می‌برد که به یکی از ارکان جذابیت در آثارش بدل شد. این مورد اخیر به وضوح یک واحد درسی برای مستندسازان جوانی است که باید بدانند نوع پرداخت مستندساز است که می‌تواند یک تکنیک یا فن را قوتور به عنوان وجه مالال آور یا جذاب اثرشان تبدیل کند، آری، همه چیز به نوع نگاه من مستندساز معطوف می‌شود.

دفاع هنرو سینما از فرهنگ «دفاع مقدس»

جواد زاده
مدرس و منتقد سینما و تلویزیون

دفاع مقدس ملت ایران و مظلومان و آزادخواهان جهان از فتردی پیروزی انقلاب اسلامی، متولد شد. با ولادت منور دفاع شوک‌همند و حماسه‌ساز ایرانیان و مسلمانان و ظلم‌ستیزان از انقلاب و دستاوردهای آن، حق و عدالتخواهان در کنار ایران اسلامی و دشمنان و مخالفان در برابر آن به صف شدند و بدین شکل، آوردگاهی از مبارزه و مقاومت جهانی و ایادی آن ساخته شد که تا به امروز ادامه دارد. قلب و محور مرکزی این چالش و درگیری

و مقاومت، رویداد جنگ تحمیلی و دفاع مقدس بود که هشت سال به طول انجامید و به قیمت خون و ایثار هزاران شهید، جان‌باخت‌ها، آزاده، تمامیت و افتخار و سربلندی ایران و جمهوری اسلامی را تأمین و تضمین کرد و تداوم کنونی آن در قامت استوار «مقاومت» و رزمندگان سلحشور مقاومت، جلوه‌گر است. چنین حماسه، مقاومت و مجاهده در راه وطن و اعتقاد و رهایی بشریت از جنگ کفر و ظلم که دارای ابعاد مختلف ایمانی، باوری و جهادی است، باید افزون بر دل و جان تاریخ و زندگی مردمان در عرصه‌ها و صحنه‌های هنر و فرهنگ و سینما و صدا و سیما با نمایش سیمای فروزان مبارزان مقاومت، نقش‌آفرین باشد. این گونه است که هنرمندان متعهد و باورمند هم از دیروز تا امروز و فردا در صفوف نیروهای دفاع مقدس و مقاومت جای گرفته‌اند و حاصل هنرنمایی‌های آنها تولید ونگارش هزاران شعر وداستان و خاطره و مقاله، خوشنویسی و نقاشی و تندیس‌سازی، نمایش، فیلم و سریال و آوا و موسیقی است.

نکته مهم اینک، این خلاقیت‌ها و هنرآفرینی‌ها، مقطعی و مناسبتی نیست و در تمام زمان‌ها جریان دارد، گرچه در مناسبت‌های مختلف مرتبط با پاسداشت‌ها و ارج گذاری‌های دفاع مقدس و مقاومت، حضور هنرمندان و مدیران فرهنگی پررنگ‌تر است، ولی فقط مختص این ایام نیست. امسال هم مصداق‌ها بر گزار می‌شود هفته دفاع مقدس با عنوان «ماتحذیم» شاهد هزاران مراسم، برنامه، تجلیل، نشست تخصصی، نمایشگاه و بخش و نمایش دهه‌ها فیلم و سریال و اجرای تئاترهای خیابانی و انتشار چندین جلد کتاب مقاومت و دفاع مقدسی و... هستیم و این همه، هرچند در برابر بزرگی‌ها و بزرگواری‌های رزمندگان و خانواده‌های معظم شهدا زیاد نیست، اما نشان می‌دهد هنرمندان و رسانه‌های متعهد همچنان با مقاومت و دفاع مقدس، همگام و همدستان هستند. در واقع اهالی فریخته فرهنگ و هنر با تولید و ارائه آثار هنری خلاق و فاخر و ارزشی، کوشیده‌اند تا حدی به ادای دین خود بپردازند. با آنکه طی سال‌ها برخی افراد، نظرها و بازی‌های سیاسی، موافقی در مسیر توجه و تولید آثار انقلابی و دفاع مقدسی و مقاومتی ایجاد و سعی کردند با میدان دادن به نگارش‌ها و گرایش‌های لیبرالی و تمایلات غرب‌گرای، تولیدات هنری و هنرمندان را به سمت و سویی جدا از فرهنگ و اعتقادات اجتماعی سوق دهند و هنر و هنرمند را سیاسی و در جهت منافع و اهداف خود به حرکت درآورند، اما هوشیاری و وحدت ملی و رهنمودها و هشدارهای مقام معظم رهبری و وفاداری هنرمندان معتقد، موانع را از سر برداشت و سبب تداوم تولید آثار مقاومتی و انقلابی و انسجام هنرمندان متدین شد و خط مقدسی که با هنر در دفاع از فرهنگ و آرمان‌ها و دستاوردهای دفاع مقدس از زنده‌یاد رسول ملاقلی پورها و ابراهیم حاتمی‌کیاها در عرصه هنر طراحی و اجرایی شده بود با ورود نسل‌های باورمند جوان و تولید فیلم‌ها و سریال‌های دفاع مقدسی و مقاومتی جدید ادامه یافت و این حرکت بالنده و مانا همچنان با تولید آثار شاخص ترانقلاب اسلامی، دفاع مقدس و مقاومت و ایران اسلامی با جدیت و پشتکار، همدلی و همراهی مدیران هنری و هنرمندان توانا و خوشفکر ایران سربلند تداوم دارد.

درنگ

آیا سلبریتی‌ها مضرنند؟

مه‌دیس میرموسومی
فعال فرهنگی و مستندساز

امروز می‌توان این ادعا را داشت که بار کلمه سلبریتی در بخشی از جامعه منفی است؛ عناصری که به واسطه فضای خبری و رسانه‌ای بیشتر مضرو دردسرساز معرفی شده‌اند و همواره پیرامون آنها اخبار منفی تولید شده است. غالباً تصور عمومی از سلبریتی‌ها بازیگران بوده است. حال سؤال این است که آیا همه سلبریتی‌ها مضرنند؟ آیا سلبریتی‌ها فقط بازیگراند؟ آیا ما اساساً شناخت دقیقی از سلبریتی و کارکردهای آن داریم؟ به نظرم پاسخ هر سه سؤال منفی است! و ندانستن، بیش از هر چیز دیگری باعث اختلال در فهم و کارکرد چهره‌ها شده است.

سلبریتی یکی از معانی کلمه مشهور است که در ادبیات پیشامدرن برای توصیف شخصی استفاده می‌کردند که در جامعه بسیار در مورد وی صحبت می‌شد. مسلم است برای اینکه یک شخص تبدیل به فردی مشهور یا سلبریتی شود، باید خصوصیاتی را نظیر نقشی در زندگی اجتماعی، کسب موفقیت‌های مرتبط با عموم جامعه و تأیید عموم در مورد اینکه موفقیت‌های این شخص به اندازه کافی برای جامعه مهم باشند و مورد توجه مستمر قرار بگیرند، دارا باشد. سلبریتی شدن به کیفیت و میزان سرریز اطلاعات در مورد شخص به جامعه بستگی دارد. همین تعریف کوتاه می‌تواند به شما این دقت را بدهد که فقط ستاره‌های سینما و بازیگران، سلبریتی نمی‌شوند و هر کس که اطلاعاتی از او در جامعه سرانیز شود و بتواند نقشی اجتماعی را بی‌پذیرد، امکان بالقوه سلبریتی شدن را داراست. «سلبریتی با قرار گرفتن در معرض مداوم رسانه‌ها به وجود می‌آید.» یعنی به عبارت دیگر فعالیت‌های یک شخص باید به وسیله رسانه‌ها گزارش شود. چیزی که سلبریتی را از توده مردم جدا می‌کند، دیده شدن است و این دیده شدن با بزرگ کردن این افراد به عنوان افرادی جالب، خارق‌العاده و پیچیده توسط رسانه‌ها شکل می‌گیرد.

با ورود تلویزیون و پایان جنگ جهانی دوم، رسانه بسیار قدرتمند و تبدیل شدن به سلبریتی در قرن بیستم تا حدود زیادی ساده شد. با این حال باید بدانیم با وجود اینکه رسانه نقش بسیار مهمی در تبدیل کردن اشخاص به سلبریتی ایفا می‌کند، عموم جامعه نیز نقش مهمی در این امر دارند. فرانچسکو آلبرونی، جامعه‌شناس معتقد است عواملی در تبدیل یک فرد به سلبریتی دخیل هستند که از جمله می‌توان به شرایط اقتصادی برای تولید متون رسانه‌ای، فیلم، برنامه‌های تلویزیونی، موسیقی، کتاب، توانایی در ارائه خود به جامعه، توانایی برقراری ارتباط با ناخودآگاه جمعی و صحبت از خواسته‌های درونی افراد جامعه اشاره کرد.

این تعاریف به ما می‌گوید یک هنرمند، یک ورزشکار، یک سیاستمدار و حتی یک فعال اجتماعی می‌تواند در جایگاه سلبریتی قرار بگیرد؛ جایگاهی که باعث می‌شود آن فرد رهبری مستقیم یا غیرمستقیم بخشی از زندگی مردم را برعهده بگیرد، در آذهنان عمومی از اهمیت و قدرت نسبی بر خوردار شود، به واسطه موفقیتش شهرت کسب کند، همواره در رسانه حضور داشته باشد و دست‌آخر تجسم رویاها و آرزوهای تحقق نیافته مردم باشد.

با این نگاه کامل‌تر و دقیق‌تر اگر بخواهیم در همین اتفاقات اخیر تلویزیون توجهی داشته باشیم، نکته جالب ماجرا آنجا است که یکی از سلبریتی‌های نوظهور تلویزیون با ادبیاتی همدسلبریتی علیه سلبریتی‌ها گذشته تلویزیون موضع‌گیری می‌کرد و فرهنگ سلبریتی را زیر سؤال می‌برد در حالی که خود او امروز از همان جایگاه با جامعه نسبت نیافته برقرار کرده است.

شهرت به نوعی بسط و توسعه آدم‌های عادی است. توسعه خواسته‌ها و آرزوهای آنان است. مردم، امکان تجلی فردیت را به آنان می‌دهند و نهایتاً به جای آنها به زندگی عادی ادامه می‌دهند و اینجا می‌تواند کارکردهای اصلی خود را ظهور و بروز دهند. با تعاریفی که در بالا آورده شد، متوجه می‌شویم ستاره‌ها می‌توانند نجات بخش جامعه خود باشند اما در سال‌های اخیر به دلیل آنکه سلبریتی‌ها در جایگاه اصلی خود مصرف نشده‌اند و استفاده درستی از آنها صورت نگرفته است، کارکردهایی در خصوص آنها به وجود آمده است و عموماً آنها را بر اساس همین نارسایی‌ها می‌شناسیم که در یادداشت‌های بعد می‌توان در مورد کارکردها و استفاده درست از سلبریتی‌ها صحبت کرد.

عکس نوشت

روستای یلکانی «حیدره قاضی‌خان» در فاصله ۳۰ کیلومتری جاده اصلی همدان به کرمانشاه و در دامنه کوه «دائم برف» واقع شده است و از زیباترین روستاهای یلکانی غرب کشور محسوب می‌شود. مذهب مردم روستا شیعه است و به زبان کردی صحبت می‌کنند. محصول عمده روستا آلو و گردو است و هر سال در آغاز فصل پاییز کار برداشت آلو توسط اهالی شروع می‌شود. امسال هم به همت اهالی روستا برای جذب گردشگر بیشتر دومین جشنواره ملی آلو در این روستا برگزار شد.

عکس: مهر

آگهی‌فراخوان

سازمان عمران و نگهداری

حرم مطهر رضوی

در نظر دارد نسبت به شناسایی و ارزیابی پیمانکاران، مشاوران و مجریان واجد شرایط در زمینه تهیه سامانه‌های سازمان در دو بخش سیستم مدیریت پشتیبانی و سیستم مدیریت تخصصی اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت و دارای گواهی از شورای عالی انفورماتیک کشور دعوت به عمل می‌آید، تا جهت دریافت اطلاعات تکمیلی با دبیرخانه سازمان ۰۵۱۳۲۲۵۷۰۸۵ و ۰۵۱۳۳۰۵۴۳۳۰۳۱۳ تماس حاصل نموده و مدارک مورد نیاز را حداکثر تا روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۲۰ به نشانی مشهد-خیابان شهید اندرزگو- ورودی باب‌الجواد (علیه‌السلام) کد پستی ۹۱۳۴۸۳۴۶۸ واحد دبیرخانه ارسال و یا حضوراً تحویل نمایند.